

Csatáné Bartha Irénke

Ezüst táj

Ezüstté fagyott
téli tájon
zúzmara – bánat
kucorog
az ágon
varjak szállnak
prédára lesnek
az elmulásba
belekerengnek –

A havason

A havas hóba temetkezett
fenyőcsemetek apró sírkeresztek
Isten lábujjhegyen jár erre
föl ne ébressze a csendet

Ködvitorlás

Hull a hó
fehér pille – omlás
varjak serege felröppen
keringenek fekete körökben
s a köd – a nagy szürke vitorlás –
elúszik hangtalan a csöndben

Tálal az Isten

Piros almákat mosolyog
koldustarisznyába,
ezüstdiót aggat lelkünk zöld ágára,
gyöngyökkel szórja tele útjaink,
vigasztalan napokban
legyenek csillagszóróink.

Kalácsillat

Angyalok árkádja alatt
hallgatózik a vén Eged,
pipájából fenyőillatot ereget.
Hópehely futárokkal
s karácsonyi kalácsillattal
küszöbödíg küld angyali üzenetet.

Kaiser László

Visszatértél, hogy hazatalálj

*Dr. Szirmai Lászlónak, ötven év
után Egerbe visszatelepült unokabátyámnak*

Mentél, akkor menned kellett innen,
a félig élet nem a te utad,
fájt a szív és döntött az értelem,
s szöktél, mert csak így lehettél szabad:
el kellett hagyni földed, véreid,
hogy béklyótlan lehessél önmagad.

S túl Európán, túl a tengeren,
egy másik világban lett otthonod,
de visszatértél, hogy hazatalálj,
mert itt vannak mégis a rokonok:
rútra törő, hamis szájú népek
és jóra vágyó, szegény magyarok!